

Arrest

nr. 107 101 van 23 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 29 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd in 1978 geboren te Dalaba en groeide er op. Sinds 8 jaar woont u in Conakry. U bent getrouwd met [D.M.S.]. Jullie hebben 3 kinderen: [M.], [H.] en [M. A.]. Sinds 2008 bent u actief lid van de politieke partij UFDG. Eerst hielp u om T-shirts te verdelen en vergaderingen logistiek voor te bereiden. Later werd u lid van de 'section motards'. Op 10 mei 2012 nam u deel aan een grote manifestatie van de oppositie in Conakry. Samen met andere leden van uw partij nam u deel aan deze manifestatie. Rond 19u ging u naar huis. Er waren overal gendarmes in uw wijk. Omdat u een T-shirt van uw partij aanhad, vroegen gendarmes u te stoppen. U begon te rennen en werd beschoten. Uiteindelijk stopte u en werd u gearresteerd. De gendarmes zagen uw T-shirt en zegden dat ze u herkenden als één van de organisatoren van de manifestatie. Samen met andere gearresteerden van de manifestatie werd u naar de gendarmerie van Hamdallaye gebracht. U werd er mishandeld en u werd ervan beschuldigd dat u gendarmes verwond

had tijdens de manifestatie. Uw vriend [K.B.] behoort tot de Soussou stam en is kapitein in het leger. Hij kwam u enkele keren bezoeken in de gevangenis. Gedurende 3 maanden zat u opgesloten in de gendarmerie van Hamdallaye. Op 10 augustus 2012 hielp uw vriend Ben u ontsnappen uit de gevangenis. U dook vervolgens onder. Op 18 augustus 2012 verliet u Guinee per vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. Nog een dag later vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een lidkaart van uw partij UFDG, 3 aanbevelingsbrieven van uw partij UFDG, een steunkaart van de UFDG, een medisch attest, 3 facturen van uw winkel, attesten en een aanbevelingsbrief van de Association des Victimes Parents et Amis du 28 septembre 2009, kopie van een opsporingsbericht, een kopie van een aanhoudingsbevel en tenslotte 2 internetartikels.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart voor uw leven te vrezen omdat u uit de gevangenis ontsnapte. U stelt ook dat uw Peul-stam geïsoleerd en vermoord wordt in Guinee (gehoor CGVS, p. 7,8,14). Hierbij moeten meerdere kanttekeningen gemaakt worden.

Betreffende uw stelling dat de Peul vervolgd en vermoord worden in Guinee, moet het volgende opgemerkt worden. De verkiezingscontext van 2010 heeft het etnische evenwicht verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering heeft niet geprobeerd om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties bewijzen dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort, zelfs als het gebeurt dat er Peul geïsoleerd kunnen worden tijdens betogingen (zie informatie toegevoegd aan het dossier).

Betreffende uw vermeende arrestatie en detentie moet het volgende opgemerkt worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en die is toegevoegd aan het dossier) blijkt dat alle oppositieleiden die gearresteerd werden ten gevolge van de vredesbetoging van 20 mei 2012 op 7 juni 2012 berecht werden voor de rechtbank van eerste aanleg van Dixinn. Het betreft 20 personen. Drie personen bleken minderjarigen te zijn en werden doorverwezen naar de bevoegde rechtbank in Kaloum. Eén persoon, Ibrahim Baldé, werd veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf en een geldboete omdat hij op de bewuste dag in het bezit was van drugs. Zestien anderen werden schuldig bevonden aan 'het vrijwillig toebrengen van slagen en verwondingen en het aanbrengen van vernielingen van publieke en private gebouwen'. Deze 16 personen werden veroordeeld tot 27 dagen gevangenisstraf (de tijd die ze sinds 10 mei 2012 al in de gevangenis doorgebracht hadden) en tot 3 maanden voorwaardelijke gevangenisstraf. Deze 16 personen werden aldus op 7 juni 2012 vrijgelaten. Uw verklaring dat u op 10 mei 2012 gearresteerd werd, dat u ervan beschuldigd werd één van de organisatoren van de manifestatie te zijn, dat er geen proces gepland was en dat u tot op de dag van uw ontsnapping op 10 augustus 2012 3 maanden lang opgesloten zat (gehoor CGVS, p. 7,8,9,10) komt dan ook niet geloofwaardig over.

U legt een kopie van een opsporingsbericht en een kopie van een aanhoudingsbevel neer. Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Om te beginnen betreffen dit geen originele documenten, maar kopies die een lagere bewijswaarde hebben. U weet ook niet waar de originele documenten zijn (gehoor CGVS, p.6). Ten tweede slaagt u er niet in om uit te leggen hoe u deze documenten verkregen hebt. U stelt enkel dat uw vriend [B.K.] ze naar u opgestuurd heeft. U weet niet hoe hij deze documenten, opgesteld door de rechtbank van eerste aanleg van Conakry, verkregen heeft. U stelt zelfs dat u niet weet wat er op deze documenten geschreven staat (gehoor CGVS, p.6). Ten derde is het opvallend dat deze 2 documenten respectievelijk op 10 en 16 augustus 2012 opgesteld werden, vlak na uw vermeende ontsnapping op 10 augustus 2012 (gehoor CGVS, p.8), maar dat in dit opsporingsbericht en aanhoudingsbevel met geen woord gerept wordt over het feit dat u eerst opgesloten zat en daarna ontsnapt zou zijn uit de gevangenis. Ten vierde werden deze documenten opgesteld op respectievelijk 10 en 16 augustus 2012. Ruim 2 maanden eerder, op 7 juni 2012, werden alle oppositieleiden die gearresteerd werden ten gevolge van de vredesbetoging van 20 mei 2012 echter reeds veroordeeld en daarna vrijgelaten. Dat alle oppositieleiden die gearresteerd werden ten gevolge van de vredesbetoging van 20 mei 2012 op 7 juni 2012 berecht werden voor de rechtbank van eerste aanleg van Dixinn en daarna vrijgelaten werden, maar dat u meer dan 2 maanden later nog gezocht zou worden voor dezelfde feiten, komt weinig aannemelijk over.

Verder beschikt het CGVS over informatie (toegevoegd aan het dossier) dat de oppositieleiden die gearresteerd werden ten gevolge van de vredesbetoging van 20 mei 2012 opgesloten werden in de Maison Centrale gevangenis in Conakry, dat ze bezoek konden ontvangen van de leiders van hun partijen en dat deze partijgenoten achteraf getuigden dat de gevangenen niet mishandeld werden in de gevangenis. Uw beweringen dat u gedurende 3 maanden onafgebroken opgesloten zat in de gendarmerie van Hamdallaye, dat u er geen bezoek van uw partij mocht ontvangen en dat u er mishandeld werd (gehoor CGVS, p.7,8,10) komen opnieuw niet geloofwaardig over.

Ook uw lidmaatschap van de partij UFDG komt niet erg aannemelijk over. Om te beginnen weet u niet wat de afkorting UFDG betekent (gehoor CGVS, p.4). Ondanks het feit dat u volgens uw verklaringen analfabeet bent is het toch opmerkelijk dat u enkele jaren lid zou zijn van een politieke partij, maar niet eens zou weten waarvoor de afkorting UFDG zou staan, temeer u ook facturen van uw winkel in de Franse taal neerlegde (gehoor CGVS, p.3,4). Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop u lid werd van de partij UFDG. In de vragenlijst van het CGVS, ingevuld op 27 augustus 2012 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u dat u lid bent sinds 2010 en dat u tijdens de verkiezingscampagne lid werd (p.3, pt. 3). Bij het CGVS stelde u echter dat u al in 2008 lid werd van de partij UFDG (gehoor CGVS, p.4). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid antwoordde u dat u in 2008 lid werd en in 2010 bij de 'section motards' ging en dat u dit zo gezegd hebt bij de DVZ (gehoor CGVS, p.4). Hiermee overtuigt u niet. U verklaarde bij de DVZ immers expliciet dat u in 2010 lid werd en vertelde er nog bij dat het tijdens de verkiezingscampagne was. Vervolgens werd dit verslag u voorgelezen en verklaarde u zich aan de hand van uw handtekening akkoord met de inhoud ervan (p. 3, pt. 3 en p.4). U legt een lidkaart van UFDG neer. U weet niet wie de schatbewaarder is die de kaart in naam van de partij ondertekende (gehoor CGVS, p.5). Op de neergelegde lidkaart staat enkel het jaartal 2008, maar dit werd gemanipuleerd en er werd met balpen bijgeschreven dat de lidkaart tot 2014 geldig zou zijn. Op basis van bovenstaande opmerkingen moet besloten worden dat uw lidmaatschap van de partij UFDG niet helemaal plausibel overkomt.

U legt ook een steunkaart en 3 brieven van de partij UFDG neer. Aangezien uw lidmaatschap van de partij UFDG twijfelachtig overkomt, kan ook weinig waarde gehecht worden aan deze documenten. Bovendien vertonen deze documenten enkele merkwaardigheden. De eerste brief dateert van 2008 en stelt dat u lid bent van de partij. De tweede brief dateert van 10 mei 2012, de dag van de manifestatie. Daarin staat vermeld dat u het slachtoffer werd van slagen en verwondingen tijdens de manifestatie. Het is opmerkelijk dat deze brief dateert van 10 mei 2012, aangezien u volgens uw verklaringen pas op 10 mei 2012 rond 19 uur gearresteerd werd en daarbij ook slagen kreeg. In deze brief wordt wel melding gemaakt van slagen, maar niet van het feit dat u gearresteerd werd. Een derde brief prijst u aan en dateert van 26 juni 2012. Het is bizar dat deze brief op 26 juni 2012 opgesteld zou zijn, aangezien u zich op dat moment, althans volgens uw verklaringen, in de gevangenis bevond. In deze brief wordt daarenboven nergens melding gemaakt van het feit dat u zich in de gevangenis zou bevinden.

Daarnaast, als uw lidmaatschap van de partij UFDG al geloofwaardig zou zijn, quod non, dan vormt dit nog geen bewijs voor uw arrestatie op de manifestatie van 10 mei 2012 en voor uw daarop volgende detentie.

Er moet besloten worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Daarom kan geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de resterende door u neergelegde documenten betreft: de facturen van uw winkel voegen geen informatie toe betreffende uw asielrelaas. Het neergelegde medisch attest van het nationaal ziekenhuis Ignace Deen geeft informatie over het feit dat uw tand gebroken werd op 22 oktober 2010. Dit attest geeft geen informatie over de omstandigheden waarin uw tand gebroken werd. Bovendien is het vreemd dat dit document pas op 25 februari 2013 opgesteld zou zijn. De lidkaart, attesten en aanbevelingsbrief van de Association des Victimes Parents et Amis du 28 septembre 2009 (AVIPA) geven aan dat u in 2010 lid werd van deze organisatie en dat u slachtoffer werd van vervolging, slagen, diefstal en opsluiting. Vervolgens werd ook een advocaat aangeduid voor uw zaak in Europa. De informatie op deze documenten van de organisatie AVIPA stroken echter niet met uw verklaringen bij het CGVS. Bij het CGVS haalde u het volgende aan: 'op 28 september 2009 was ik in het stadion tijdens de manifestatie, ik hoorde gewerschoten, we renden naar de snelweg, klommen over de muur, ik had een T-shirt van onze partij aan, deed die uit, ik deed een ander onderhemd aan, ik liep naar huis, 2 dagen later ging ik naar de hoofdzetel van de partij, zegde wat er gebeurd was, we werden geregistreerd en ze hebben deze papieren voor ons gemaakt'. U verklaart verder dat u niet gearresteerd werd, dat u wel geslagen werd door een soldaat, maar dat een andere soldaat u liet gaan en dat u daarna naar huis ging (gehoor CGVS, p.6). Uit uw verklaringen blijkt dan ook niet dat u vervolgd,

bestolen en opgesloten werd, zoals vermeld staat in het attest van de organisatie AVIPA. Verder houden deze geschetste feiten uit 2009 geen verband met uw aangehaalde vrees wegens uw vermeende arrestatie en ontsnapping uit de gevangenis op 10 augustus 2012. U legt tenslotte 2 internetartikels neer. Deze betreffen louter algemene informatie en hebben verder niets te maken met uw persoonlijk asielrelaas. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat. Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarde van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.1.1. Verzoeker stelt dat Peul in Guinee vervolgd worden louter omwille van het feit dat zij Peul zijn en verwijst naar twee persartikels op het web en het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken.

Het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken waarnaar de verzoekende partij verwijst, is irrelevant daar het niet slaat op haar concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land (RvS 26 oktober 2007, nr. 176.206).

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de hoedanigheid van Peul op zich het bewijs is van haar hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat zij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De geciteerde artikelen wijzen erop dat een aantal Peul voor de presidentiële verkiezingen van 2010 op de vlucht waren voor het geweld naar aanleiding van deze verkiezingen en dat er in september 2012 een dode viel bij etnische rellen in Conakry, maar de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de hoedanigheid van Peul op zich het bewijs is van haar hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat zij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het is geen weerlegging van het besluit van de SRB Guinee, De etnische situatie, stuk 13 in het administratief dossier, dat men geen vervolging hoeft te vrezen enkel en alleen omdat men Peul is (p. 9).

Verzoeker weerlegt hiermee ook niet het motief van de bestreden beslissing dat steun vindt in het administratief dossier dat er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan dat deze situatie inmiddels gewijzigd is.

2.1.2. Verzoeker betwist de bestreden beslissing waar deze stelt: *“Betreffende uw vermeende arrestatie en detentie moet het volgende opgemerkt worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en die is toegevoegd aan het dossier) blijkt dat alle oppositieleiden die gearresteerd werden ten gevolge van de vredesbetoging van 20 mei 2012 op 7 juni 2012 berecht werden voor de rechtbank van eerste aanleg van Dixinn. Het betreft 20 personen. Drie personen bleken minderjarigen te zijn en werden doorverwezen naar de bevoegde rechtbank in Kaloum. Eén persoon, Ibrahim Baldé, werd veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf en een geldboete omdat hij op de bewuste dag in het bezit was van drugs. Zestien anderen werden schuldig bevonden aan ‘het vrijwillig toebrengen van slagen en verwondingen en het aanbrengen van vernielingen van publieke en private gebouwen’. Deze 16 personen werden veroordeeld tot 27 dagen gevangenisstraf (de tijd die ze sinds 10 mei 2012 al in de gevangenis doorgebracht hadden) en tot 3 maanden voorwaardelijke gevangenisstraf. Deze 16 personen werden aldus op 7 juni 2012 vrijgelaten. Uw verklaring dat u op 10 mei 2012 gearresteerd werd, dat u ervan beschuldigd werd één van de organisatoren van de manifestatie te zijn, dat er geen proces gepland was en dat u tot op de dag van uw ontsnapping op 10 augustus 2012 3 maanden lang opgesloten zat (gehoor CGVS, p. 7,8,9,10) komt dan ook niet geloofwaardig over.”*

Verzoeker stelt dat het “[a]l te straf is” dat het CGVS zou beschikken over staatsgeheime informatie die een limitatieve lijst zou bevatten van het aantal personen, waar ze gebracht werden en voor welke rechtbank ze gebracht werden. De commissaris-generaal preciseert ook niet welke documenten bij het nemen van de beslissing in aanmerking genomen werden.

Het administratief dossier bevat een map landeninformatie waarvan uit de stukken 4 tot 12 redelijkerwijze bovenvermelde informatie met betrekking tot de oppositieleiden die gearresteerd werden ten gevolge van de vredesbetoging van 20 mei 2012 kan worden afgeleid, zodat de verklaringen van verzoeker weinig aannemelijk zijn.

De Raad stelt vast dat verzoeker de overige pertinente motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de voorgelegde documenten en zijn lidmaatschap van de UFDG niet weerlegt. De Raad schaart zich achter deze motieven.

2.3. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De verzoekende partij geeft niet aan welke ruimere aspecten van artikel 3 van het EVRM in vergelijking met artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet ten onrechte buiten beschouwing zijn gebleven (RvS 11 mei 2012, nr. 8472 (c)). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

2.4. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. de MOFFARTS